

[Stinus.]

gang i sin 28-årige historie har UNICEF, FNs børnefond, erklæret katastrofetilstand for verdens børn. De fejlnærede og sultende børn i Asien, Afrika og Latinamerika har desperat brug for hjælp. Omkring 400-500 mill. børn lever i mere end 60 udviklingslande, der er alvorligt truet af den øjeblikkelige mangel på fødevarer og den internationale økonomiske krise. En hel generation af børn løber risikoen for at blive mærket for livet af virkningerne af under- og fejlnæring, sygdom, blindhed, mental retardation, hæmmet vækst etc., hvis ikke der nu skaffes penge til en massiv hjælp såvel øjeblikkeligt som på længere sigt. På denne baggrund — og her er der virkelig tale om en katastrofesituation — er det bemærkelsesværdigt, at fremskridtspartiet har fremsat et ændringsforslag til finanslovsforslaget, som går ud på at nedskære det danske statsbidrag til UNICEF, FNs børnefond, med 6 mill. kr. fra 8,5 mill. kr. til 2,5 mill. kr.

Jeg går ud fra, at dette ændringsforslag er stillet, uden at man i fremskridtspartiet har haft kendskab til situationens katastrofale karakter. Jeg går endvidere ud fra, at hr. Arentoft på baggrund af de oplysninger, jeg her har givet, og hr. Arentofts egne oplysninger om fremskridtspartiets holdning vil anbefale sin gruppe at trække dette ændringsforslag tilbage. Eller hjælp til verdens børn er måske et af de områder, der efter fremskridtspartiets opfattelse ikke angår Danmark og den danske befolkning?

Gert Petersen (SF):

Jeg kan takke udenrigsministeren for nogle af de svar, han gav, og det gælder naturligvis i første række erklæringen om, at Danmark for fremtiden vil holde sig væk fra den berygtede, kan man vel nok sige, Parisklub, som vil yde gældsmoratorium til en fascistisk regering i Chile.

Jeg vil godt gå ind på nogle af de bemærkninger, udenrigsministeren kom med også til andre ordførere.

Jeg er i og for sig enig med udenrigsministeren i, at en eksklusion af Israel af De Forenede Nationer ville være katastrofal og yderst farlig. Der er tale om en stat, der er oprettet i henhold til en FN-beslutning, og man rokerer heller ikke rundt med staters skæbne på en sådan måde.

Men jeg kom til at tænke på, da ministeren senere var inde på i et svar til fru Kristine Heltberg om Sydafrika, og hvad man kan gøre dér, hvor meget pres man kan lægge på de forskellige stater, som er impliceret i Sydafrikaspørgsmålet, at det kan jo også ende med, at den tolerance, som, skal vi sige det hvide mindretal i De Forenede Nationer — og det er altså det hvide mindretal, der sidder på pengene, så det er ret vigtigt — hidtil har udvist over for Sydafrika, på et eller andet tidspunkt får katastrofale følger. Det synes jeg nok man bør være opmærksom på, og der er måske også grund til her at bruge lige så stærke ord, som udenrigsministeren gjorde i sine betragtninger over, hvad der kunne ske, hvis man udelukkede Israel fra FN.

Med hensyn til olieplatformene i Nordøen er jeg da tilfreds, når udenrigsministeren siger, at det er ikke en opgave for NATO, men jeg må da give hr. Arentoft ret i, at når man så udpeger 5 NATO-lande og siger, at de i fællesskab skal løse opgaven, så kan jeg ikke rigtig se den store forskel. Hvis nu der blev fundet olie i Østersøen og det drejede sig om at beskytte olieplatforme i Østersøen, ville man så fra dansk side foreslå, at Danmark, Sverige, Sovjetunionen, DDR og Polen skulle ordne den opgave i fællesskab? Det tvivler jeg på, så derfor er talen om de 5 implicerede lande i realiteten en tale om NATO som beskytter, om jeg så må sige, af disse olieplatforme. Jeg vil meget indestændigt tilråde, at det er en opgave, som løses på national basis og ikke rodes ind i et internationalt samarbejde, som må være af en militær karakter, hvis det skal have nogen som helst mening. Jeg ser naturligvis her helt bort fra en krigssituation. Vi er uenige om dansk militærpolitik, men det er da klart, det skal jeg da også gerne medgive, at foreligger der en krigssituation, er det en helt anden situation. Det, jeg taler om, er fredssituationen. Det er vel i øvrigt den, vi i det hele taget forudsætter, når vi taler om udnyttelse af olien i Nordsøen og dermed også beskyttelsen af olien i Nordsøen, og under en fredssituation må det være en national opgave.

Udenrigsministeren sagde, at hvis det kom til et nej i England, skulle vi have en ny folkeafstemning i Danmark. Det er jeg ganske enig i, men så tilføjede udenrigsmini-